

Milí ochránci přírody,

o Velikonocích k nám dorazilo stále ještě spolehlivé jaro a nejeden z Vás si, stejně jako já, určitě nenechal ujít vycházku za první květenou konikleců na Pálavě či v Podyjí, sněženek a ladanů v luzích moravských řek, jaterníků a sasaneček v lesích Křivoklátska, nebo třeba za záplavou bledulí právě tam u Vás. Mě tahle jarní euforie pravidelně probouzí každý rok a tak jsem se šel probudit do mokřadů Podtroseckých údolí v Českém ráji. Za kvetoucími bledulemi sem zavítaly i tisíce dalších návštěvníků, a když jsem tak přemýšlel, co může o svátcích přimět takové zástupy lidí ke stejné činnosti, příliš mnoho jiného, než krásný výlet do přírody, mne nenapadlo. A to je dobře, protože „je na čem stavět“, v každém je alespoň kousek ochránce přírody.

V historii naší ochrany přírody jsou ale i ojedinělejší události, které lze považovat za výjimečné

či přelomové. Letošní rok je přímo nabitý výročím a některá si připomínáme právě v těchto dnech. Například 19. března 1976 byly vyhlášeny 4 naše CHKO najednou, České středohoří, Lužické hory, Kokořínsko a Pálava. Před 70 lety, dne 15. května 1946, vyšlo první číslo tohoto časopisu a významný byl také celý rok 1991, kdy byl přijat dodnes moderní zákon o ochraně přírody a krajiny a k tomu vznikly dva naše národní parky, Podyjí a Šumava a tři další CHKO, Broumovsko, Poodří a Železné hory, ty všechny tak letos slaví 25 let existence. Rok 1991 se tím stal skvělou ukázkou toho, že stav ochrany přírody často není jen otázkou dlouhodobé státní politiky, ale i odrazem momentálního rozložení ochrany přírody nakloněných nálad.

K těmto významným událostem se nejnověji a zcela nenápadně zařadil i počátek roku 2016, kdy se do dění v ochraně přírody promítl zákon o státní službě. Jeho předchůdce – služební zákon, byl sice schválen již před dlouhými 14 lety, ale jeho účinnost byla neustále odsouvána, až nakonec nikdy nevstoupil v platnost a nebyť hrozících sankcí, patrně by oblast státní služby dodnes žádný zákon neupravoval. Zákon o státní službě, kterým byl původně zamýšlený služební zákon nahrazen, nabyl účinnosti k 1. 1. 2015 a nyní k počátku roku 2016 klíčoví zaměstnanci státní ochrany přírody konečně dostávají právní jistotu služebního poměru a stávají se státními zaměstnanci nezávislími na osobních zájmech vlivných lidí či jejich ještě vlivnějších přátel. A to je událost opravdu historická, na které nic nemění skutečnost, že národní parky se této vymoženosti vzdaly a upřednostnily jistotu nejistoty příjmu z vlastní činnosti. Z osobní zkušenosti vím, jaké to je, když do rozhodování správního úřadu někdo zasahuje například způsobem:

„Když to nepovolíš, nechám tě vyhodit“. Někteří lidé prostě tíhu své moci neunesli a je tedy jen dobře, že už nebudou vystaveni pokušení každé čtyři roky obsadit celá pracoviště ochrany přírody „svými lidmi“. A že k tomu bohužel docházelo, o tom nejlépe svědčí právě skutečně historické setkání všech 10 ředitelů Národního parku Šumava, kde bylo devět z nich „vyměněno“ vždy po volebním střídání šéfů rezortu a jeden stihl včas odejít sám. Spolu s nimi pak „byl odejit“ nejeden další zaměstnanec ochrany přírody, často ti z nejpřínosnějších. Ono setkání deseti šumavských ředitelů v dokonalém kontrastu moderoval Tomáš Rothrockl, který je jediným ředitelem Národního parku Podyjí po celých 25 let, tedy stejně dlouho, jako existuje i Národní park Šumava se svými deseti řediteli. Současné vedení šumavského parku si zaslouží uznání za to, že se k veřejnému setkání všech ředitelů, kterým bylo přisouzeno nemít se rádi, odhodlalo a lze jenom doufat, že tím byl položen základ lepších časů pro Šumavu.

Vše tedy nasvědčuje tomu, že na stabilitu personálního zázemí naší ochrany přírody už lze hledět s větším optimismem. Ostatní nyní bude do značné míry záviset právě na samotných zaměstnancích, kteří se služebního poměru dočkali, a za sebe bych jim jako vnější pozorovatel rád vyslovil velké přání, aby si svého nového postavení dokázali vážit. A taky, aby o své práci rádi psali třeba v tomto časopise. Ono se totiž jedná i o veliký závazek.

A úplně všem přeji mnoho krásných výletů do rozkvetlé i nerozkvetlé přírody.

Zdeněk Patzelt,
šéfredaktor časopisu Ochrana přírody

První číslo vyšlo v roce 1946
Ochrana přírody 2/2016 Ročník 71
Vychází 6× ročně
Cena 39 Kč, roční předplatné 234 Kč
Časopis státní ochrany přírody
The Nature Conservation Journal

© AOPK ČR, 2016 Všechna práva vyhrazena.
Žádná část tohoto časopisu nesmí být reprodukována či šířena bez písemného souhlasu vydavatele
ISSN 1210-258X
Evidováno MK ČR pod č. E. E 6001

Vydává
AOPK ČR, Kaplanova 1931/1, 148 00 Praha
a SJ ČR, Květnové nám. 3, 252 43 Průhonice
s podporou Správy Krkonošského národního parku, Správy NP Šumava, Správy NP Podyjí, Správy NP České Švýcarsko

Šéfredaktor RNDr. Zdeněk Patzelt
Redakční rada RNDr. Libor Ambrozek ●
Mgr. Jiří Bašta ● prof. RNDr. Vladimír Bejček, CSc. ● Ing. Karel Drbal ● Mgr. Svatava Havelková ● Ing. Michael Hošek ● doc. RNDr. Jakub Hruška, CSc. ● Mgr. et. Mgr. Karel Chobot, Ph.D. ● doc. RNDr. Ladislav Miko, Ph.D. ● JUDr. Svatomír Mlčoch ● Ing. Jan Moravec ● RNDr. František Pelc (předseda) ● Ing. Pavel Pešout ● RNDr. Jan Plesník, CSc. ● RNDr. František Pojer ● Ing. Martin Starý ● Ing. Jakub Šafránek ● Ing. Martin Škorpík ● Mgr. Karolína Šulová ● RNDr. Alena Vopálková ●

Adresa redakce
Kaplanova 1931/1, 148 00 Praha 11 – Chodov
tel. 283 069 136, 283 069 111, fax 283 069 247
ochrana.prirody@nature.cz
www.casopis.ochranaprirody.cz
www.nature.cz

Distribuci pro předplatitele v ČR
jménem vydavatele zajišťuje firma SEND, s. r. o.,
Ve Žlíbku 1800/77, hala A3 193 00 Praha 9;
tel. 225 985 235, GSM 777 728 757
send@send.cz, www.send.cz
Objednávky do zahraničí
vyřizuje Agentura ochrany přírody a krajiny ČR,
tel. 283 069 127
predplatne@nature.cz
Tisk Tiskárna Unipress, s. r. o.
Grafická úprava a sazba SITCON MEDIA, s. r. o.
Korektury Jana Spoustová

Toto číslo vychází 21. 4. 2016

Kompletní čísla časopisu a podrobný seznam literatury najdete s měsíčním zpožděním na
www.casopis.ochranaprirody.cz.

